

ANUNTELE

pe an 40 lei
pe 6 luni 22 lei
pe 3 luni 12 lei
pe an 60 lei

se primesc la Administrație.

10 bani număr
15 bani număr

TIMPUL

REDACȚIA, STRADA STIRBEI-VODA Nr. 2.

ANUNȚURI ȘI INSERTII

Linia 30 litere petit pag. IV. 80
idem pag. III. 1 20
Reclame pag. III 1 50
" II 2 50

Anunțurile și inserțiile se primesc
București, la Administrația ziarului în
Viena, la birourile de anunțuri Heintz
Schalek, Wollzeile 12;—A. Oppelik, Stuben-
stein 2;—Paris, C. Adam, rue Clémence 4
A. Lorett, rue S-tai Anni 51.

Scrisorile nefrancate nu se primesc
Manuscrisele neimprimabile se ard.

AVIS

Abonații din județe sunt bine-voiașcă a trimitere plății costului abonamentelor lor conform invitați prin scrisorile primite.

30 Martie 1883

Abonații sau nerevizioniști, iată se pune prin nouele a-

revizuirea, vrea confun-
giului I și al II cu al IV.
a fost pururea guvernă-
cauza că, în urma im-
istoriei noastre, toate
mai cu seamă populați-
rurale n'au avut până acum
câștiga o cultură indeajuns
exactă în afacerile

aceste. popor inspirat de
născut de ordine și legali-
desprins a vedea în ori-ce
orice principii ar fi fost, un
al ordinii și al legalității
— cu rare excepțiuni —
mandarea administrațiunii pe
acestea. Oricât de mult
an avea în judecata dreap-
diferențial bun simț al po-
noastre pe cât e vorba
locale și comunale, nu cre-
nimeni în țara aceasta nu
fos, chiar dacă o pretinde—
ta populațiunilor rurale e
ridicată prin cultură, pen-
tului cum se cuvine cestiuni
abstracte și atât de compli-
sunt cele privitoare la in-
generale, fie politice, fie e-
ale națiunii ca întreg.

atori de guvern și pururea
tate, dacă reforma electorală
za, delegații satelor ar vota
pentru candidatul guver-
opinie contrară, care să
mersul afacerilor publice,
fi cu puțință să petrunză în

rea revizuirea, vrea cont-
giilor din orașe. Prin gar-
insă, unde—sub aparențe de
—există un regim militar de
și de pedepse, aproape to-
cetăților din orașe e su-
plutoane, autorității unor șefi
ilitari, lipsiți cu totul de cunoș-
pri soi, necum în materie de
șefi cari nu sunt decât a-
ctorali de partid cu haione-
nă. Pe lângă armata regu-
lângă armata nenumărată de
ri cari, sub pedeapsa de a
ți ori permutați—trebuie să
u guvernul, instituția gardei
ei crează o armată de vo-
ondusă în regulă la urne de
cu ranguri pseudo-militare,
sunt de cât agenți electorali
și, investiți c'o autoritate fac-
aru acest scop.

voiește revizuirea voiește așa
ntreg corpul electoral, toată
țării precum și orașele
pție, să fie puse în puterea

și la discrețiunea guvernului. Nici
un fel de minoritate, oricât de inte-
ligentă și oricât de conștiințioasă,
n'ar mai putea pătrunde în parlament.
Luptele ce s'ar naște, n'ar mai fi
lupte de grupuri de interese generale.
determinate prin raporturile firești
dintre averi și stadii de cultură, ci
cel mult niște lupte personale, înlăun-
trul unui și aceluiaș partid, pentru
foloase materiale și ambiții indivi-
duale.

Cine voiește revizuirea voiește ab-
solutismul personal al unui om, in-
conjurat numai de aparențele min-
cinoase ale parlamentarismului. Nu
absolutismul monarhic, unde Co-
roana se identifică cu interesele po-
porului, ci absolutismul unei companii
anonime, cu servilitate supusă sefului
ei, pe cât timp acesta i asigură folo-
loase materiale și onori.

Cătră alegătorii din colegiul I și
II ne adresăm.

Vor veni oameni înaintea D-voas-
tre, cari vă vor cere desființarea co-
legiilor din care faceți parte. Vă
vor cere să renunțați la sfera de in-
fluență politică și socială, la care
constituția vă dă un drept. Vă vor
cere ca judecata d-voastră asupra
moșiei celei mari să cază în aceeași
urnă, să aibă aceeași valoare și a-
ceeași greutate cu votul oricărui ve-
netic, oricărui negustor de vorbe,
oricărui politician de meserie.

De șase sute de ani viața Romă-
niei e legată de proprietatea istorică,
de proprietarii istorici. De șase sute de
ani aceștia—in timp de cădere a-
proape numai ei — au ținut sus i-
deea statului și naționalității române
cu inima întreagă, cu brațul și cu
sufletul de cele străine a acestei clase
au făcut cu puțință regenerarea și re-
deșteptarea poporului în suta a nouă-
sprezecea. De șase sute de ani veghe
neabătută, decimată adeseori de sa-
bia și de veniul dușmanilor țării,
pururea reintinerind prin elementele
cele mai viguroase din popor, pro-
rietatea istorică a fost aceea care,
în timpii cei mai fatali, au menținut
aproape neatinsă neatărnarea țării.

Prin noua reformă electorală par-
tidul ce azi domnește tinde a înlătu-
ra cu totul din viața publică aceasta
clasă, a o prefăce, din grup de in-
terese și de vederi determinate, în
indivizi izolați a căror voturi să nu
însemneze nimic în poporul mănă
la urne de cătră administrație.

Suntem nerevizioniști!

Voim ca proprietatea nemiscătoare
cea legată de țară și una cu ea, atârna-
toare de soarta istorică a poporului ei,
să păstreze sfera de influență politică pe
care-o are azi. De bine de reu din
această sferă s'au recrutat mai cu
seamă caracterele independente, ca-
ri, în viața publică, au o impcrtan-
ță aproape mai mare de cât chiar
inteligentele mari.

Demagogia care nivelează și nu sufe-
re alături cu ea de cât inimi de
rând și spirite de rând, cearecă să-
sape acum influența desinteresată a a-
cestor elemente asupra afacerilor pu-

blice, voind s'o înlocuească cu influ-
ența negustorilor de vorbe și a vė-
nătorilor de funcțiuni.

Ingădui-vor alegătorii din colegiul
I și al II să se sfărăm poziția lor
politică moștenită din trecut, confir-
mată prin Constituție și prin jură-
mentul Regelui?!

Nu credem că vor ingădui. E des-
tul să voiască serios, ca să spul-
in vėnt despotismul personal, vie de
sus, vie de jos!

ȘTIRI TELEGRAFICE

Londra, 9 Aprilie. — Poliția a constata-
t că numărul comploturilor irlandeze, a-
vend de scop d'a face în Engiltera un res-
bel erunt prin mijlocul dinamitei, se mă-
rește în fiecare zi.

Camera Comunelor a adoptat proiectul de
lege prezentat de guvern și prin care pe-
depse grele sunt hotărâte contra autorilor
unei exploziuni și posesorilor de materii
explozibile.

Londra, 10 Aprilie. — Camera lorzilor
a adoptat chiar azi noapte bilul relativ la
materile explozibile, votat ieri de camera
comunelor; Regina l'a sancționat azi di-
minează.

Garda inchisorilor unde sunt deținuți fe-
niani s'a întărit.

Sofia, 10 Aprilie. — Prințul Alexandu
pleacă la 5 Aprilie la Athena, trecend prin
Constantinopol, unde se va opri după do-
rința ce i a exprimat Sultanu. Un yacht
din marina turcească este pus la dispoziția
Prințului pe timpul cât va călători pe ma-
re. Yachtu va veni să l ia de la Varna și
să l ducă la Constantinopol unde i s'a gă-
tit un palat; acelaș yacht îl va duce apoi
la Pireu.

Roșii și-au putut da seamă de
spaima ce proiectul lor electoral a
produs'o în clasele inteligente, și de
aceea Manifestul lor, și al Roșitului
principe Dimitrie Ghica. — roși in-
că din post, în așteptarea Paștelor;
— de aceea, zicem, Manifestul lor
caută să potolească spiritele și spun
că proiectul lor n'a visat nici-un
moment a rădica din mâna oamenilor
luminați și independenți controlul a-
supra afacerilor Statului.

Adversarii noștri, zic ei, un mic
stat-maior fără armată, ne calomni-
ază, căci a voi noi aceasta, ar fi să
voim a ne rădica controlul din mă-
nele noastre proprii.

Și ca să dea chiar probă că sunt
calomniați, mai adauge și aceasta,
ca fapt de chează: „că ei, Roșii, ca-
„ri au votat propunerea de revisui-
„re, au avut în mână a modifica le-
„gea județeană, ori-cum ar fi voit.
„și, cu toate acestea, s'au mulțăm
„a uni colegiul I cu al II-lea, cre-
„zând aceasta de adjuns spre a for-
„ma colegie electorale destul de nu-
„meroase.”

Căutând a fi aci dibaci, ei lasă să
le scape prețioasa mărturie că în
materie de legi ei se conduc numai
de capriciu, și de nimic alt.

Cum oare? când este o Constitu-
țiune, ca lege generală, ca lege a
legilor, când acea Constituțiune pres-
crie anume ca toate legile să fie în

armonia cu principiile înscrise într-
șna, poate niște Camere ordinare să
modifice ori-cum ar voi, o lege
specială, fără să voiască a ști de res-
tricțiunile constituționali?

Aci, în această cugetare a lor, este
proba că la Roșii nimic nu este
sacru, că și pot permite totul fără
conștiință, fără scrupul.

Așa au și făcut chiar cu legea ju-
dețeană, care, unificand două colegie
ce Constituțiunea le voește separate
este o lege abătută de la principiile
Constituțiunii. Dar, mai mult încă;
daca în legea județeană s'au mulță-
mit ei să unească numai colegiul I
cu II-lea, apoi în legea Comunală a
contopit toate colegiele într'unul sin-
gur obligându-le a vota cu scrutin
de listă la un loc.

„Ce mai rămâne dar din faptul de
chezăși pe care l dau cu legea lor
județeană, cum că intențiunile lor de
mărirea colegielor nu s'ar întinde mai
departe decât la unirea colegiului I
cu cel d'al doilea?”

Naivă este și argumentațiunea că
a voi ei, precum susține Opoziția,
să ridice controlul din mâna clase-
lor luminate și independente, ar fi
a se lovi chiar pe sine, ar fi a
'și rădica controlul din mânele lor
proprii!

Dar când vorbește cineva de control
parlamentar, pe Roșii oare i de-
seamnă pentru a-l exercita?

Ei au puterea în mână; controlul
intrebunțării ei nu-i interesează pe
dănsii, ci pe Națiune.

Ei din contra au tot interesul să
scape de control, să fugă de dănsul,
și într'adevăr caută să fugă prin re-
visuire.

Să revenim însă la modul lor de
a mări colegiele.

Ei susțin prin Manifest că vor nu-
mai să unească colegiul I cu al II-
lea. Dar cu declarațiunea făcută, ju-
rată și subscisă între dănsii; cu a-
cea Declarațiune care s'a publicat sub
firma Mitropolitului Primat, și care
promite pe a lor onoare, că vor
reduce censul pentru colegiul I la
un venit numai de 600 lei pe
an; cu acest Manifest, care negreșit
este și cel într'adevăr sincer, pentru
că este cel primitiv, dat până a nu
se fi speriat lumea de pornirile ro-
setto-brătiane; cum rămâne cu a-
ceasta?

Una din două:

Ori amândouă aceste manifeste cu
ingajamente diferite se neutralisă unul
pe altul și rămân nimica goală; ori
că, daca însemnează vreunul ceva,
acela este cel anticu ca mărturie
spontană.

Ca să închiagem critica Manifes-
tului Roșilor câtă să mai relevăm un
punct final dintr'insul, acela că ei
caută a respinge afirmările Opoziți-
unii, cum că urmăresc și scopul d'a
așeza impositul progresiv, și d'a lo-
vi proprietatea fonciară în însăși sor-
ginta ei procedand la o nouă regu-
lare a proprietății rurale.

„Mult slabi și discreditati trebuie
„să se simtă adversarii noștri — zic
„Roșii — pentru ca să nu și mai

„spere succesul de cât de la aseme-
„nea calomniilor.”

Și aici urmează un șir de argu-
mentațiuni care merită a fi reproduse
ca lucru foarte amuzant:

Impositul progresiv ar fi o aberațiune în
țara românească, unde disproporțiunea între
averi, e departe d'a fi aceea ce se vede în
țările bogate ale occidentului, și cu toate a-
ceasta, chiar acolo, această sistemă de im-
posit a ramas mai mult în domeniul teo-
riei. Nu este nici unul dintre noi, care se
fi propus, sau care se voiască a propune
așezarea unui imposit progresiv.

Cât despre proprietatea fonciară, nu re-
cunoaștem nimenui dreptul de a vorbi în
numele ei mai mult de cât noi. Întru a-
ceasta, singură deosebire între noi și ad-
versarii noștri, este că noi suntem cu
mult mai numeroși și că prin urmare pro-
rietatea noastră fonciară este cu mult mai
însemnată de cât a d-lor.

Probă că noi am apăr-o și am ingri-
j-o mai bine de cât d-lor, este marele nu-
mer de legi și de măsuri economice, apli-
cate în anii din urmă și cari toate con-
tribuesc la dezvoltarea proprietății fon-
ciare.

Nu s'a pus și nu trebuie să se pună nici
o sarcină nouă asupra proprietății pentru
că ea n'a ajuns încă la acel grad de des-
voltare, în cât se mai poată contribui cu
ceva peste ce contribuie la purtarea sarci-
nelor publice.

Am dovedit că scim mai bine de cât ad-
versarii noștri, că într'o țară agricolă ca a
noastră, unde aproape toată averea publică
și are sorginta numai în exploatarea pro-
rietății fonciare rurale, nimic nu are
dreptul la mai multă îngrijire și solitu-
dine din partea statului de cât această pro-
rietate.

Nu tot ast-fel pot vorbi aceia, cari în
1871 au adaos cu 50 la sută impositul fon-
ciar și n'au făcut în același timp nimic
pentru rădicarea proprietății.

Mai este oare trebuință să răspundem ca
nici o dată n'am putut cugeta la o nouă
regulare a proprietății rurale?

Dar cine suntem noi și cine sunt ad-
versarii noștri, pentru ca numai ei să aiba a
suferi d'o nouă regulare a proprietății ru-
rale?

Proprietatea rurală este de plin regulată
în România, și din fericire nu se găsece în
această țară capete bolnave care ce cugete
la o nouă regulare. Fie-care are libertatea
d'a munci, după mijloacele sale, d'a căști-
ga, d'a economisa și prin urmare d'a do-
bendi proprietăți. Altă cale spre a ajun-
ge la proprietate nu mai poate fi în Ro-
mania, căci ar fi nedreaptă, imorală și ilu-
soria.

Toate bune; slabă și discreditată
trebuie să se simtă Opozițiunea, dar
oare imputarea ce stăruiește a face
ea Roșilor nu și are temeiul?

Cu vorbe că impositul progresiv
ar fi o aberațiune în țara Româneas-
că, cu aceea că proprietatea este pe
deplin regulată în România, și că
altă cale spre a ajunge la propieta-
te, de cât agonisirea prin muncă și
economii, nu mai poate fi în Romă-
nia, căci ar fi nedreaptă; imorală și
ilusoria; cu declarațiuni numai din
gură, n'au să nimicească Roșii fap-
tele lor proprii, văzute și cunoscute
de toată lumea.

Aberațiune, nedreptate, imoralita-
tate!

Ar fi oare anticu aberațiune din
parte-le aceasta cu impositul progre-
su și cu planul de o nouă regulare a
proprietății rurale?

Ar fi oare anticu nedreptate, sau
anticu act imoral din parte-le?

Negreșit că nu, pe cât timp ei reprezentă în carne și în oase aberațiunea, nedreptatea, imoralitatea.

Dar, ce să ne întindem în argumentațiuni oboșitoare.

Să le aducem impostorilor vicleni exemplul de început al impostului progresiv numai proiectul pe care-l depuseră în Cameră pentru regularea soartei pensionarilor, și care, isbind în drepturi câștigate, prescrie rețineri progresive dupe mărimea țifrei pensiunii.

Aceasta este probă neîndoioasă despre dispozițiunile lor progresiviste.

Dar, obiectează ei: apoi nu suntem și noi proprietari; cum oare ne-am lovi înșiși pe noi?

O! aci trebuie să ne explicăm puțin cu acești onorabili.

În general, cu toată îmbogățirea din jaful asupra Statului, n'ați ajuns încă de cât duoi-trei la calitatea de proprietari; în special mai toți sunteți proprietari pe funduri de fedeleș, proprietari indigenți, neadunându-vă nveitul proprietăților voastre spre întreținerea zilnică, căci într-alt-fel n'ați da năvală dupe slujbe, diurne, transacțiuni, chilipiruri și specele murdare cu conștiința și cu numele vostru.

Trebuie să se distingă între proprietari. Aceștia sunt de mai multe categorii, dar două mai cu seamă sunt caracteristice. Așa sunt *proprietarii serioși*, a căror avere sigură și independentă îi face independenți de guvern, și *apropiatarii* ciufingari, posedând câte o cocioabă sau o sforicică de pământ care reclamă de la bietul proprietar sacrificiul d'a sluji la alții ca să câștige cu ce s'o exploateze.

În bani dacă este să vă rezimați, aveți dreptul a o face căți-va dintre cei mai sfrunțați în gheșefturi și specele cu averea publică, a căror apropiere de stăpânul conducător v'a asigurat o favoare mai excepțională de cât a celorlalți. Restul însă vi se compune în genere din indivizi vițioși, deprinși în kiulhanuri, și cari ori-ce au putut folosi din jaful public, au tocat pe la stabilimentele speciale, cari prin urmare și de aci înainte n'au altă țintă de cât să trăiască din budgetul Statului, scop pentru care ar pune ori și ce imposibil imaginabil, numai să i se asigure alte mijloace de câștig mai mare, spre a avea și de unde continua petrecerea și de unde plăti imposibil pus de densii.

Cât pentru veleitățile spre o nouă împărțire de pământuri, aducă-și aminte fie-care venirea în masă a țeranilor din Ilfov și Vlașca la bariera Bucureștilor cerând împărțire de pământuri, fapt la care s'a dovedit că au fost indemați de către d. C. A. Rosetti prin prefectul de Ilfov; și meetingurile de țerani ce le provoacă în dreapta și 'n stânga vestitul speculator al opincei Dincă Schileru, care lucrează sub patronajul d-lor Rosetti-Brătianu.

Nu, nu Opozițiunea i ar calomnia cum-va pe Roșii și pe noii lor afidați; dar faptele lor și pornirile lor 'i inegrese și face să se inspăimânte lumea de densii și să caute a-i înlătura de la putere.

Informațiuni

Să vorbește că d. C. F. Robescu va fi înlocuit la direcțiunea generală a poștelor și telegrafelor prin d-nu colonel Lipoiu sau d. Peride, actualul prefect al districtului Ialomița.

Se asigură că d. general Budișteanu, actualul comandant al diviziunii de la Târgoviște, va fi numit în aceeași calitate la Galați, iar d. general Ipătescu, actualul comandant la Târgoviște.

Azi Mercuri, la 9 ore dimineață, s'a intrunit la ministerul de resbel comandantii divisiilor.

CRONICA

Alaltăieri la d. Zumer, haham din strada Oltenii No. 23, nu se știe de către cine s'a aruncat pe fereastră o bombă care, făcând explozie, a spart giannurile, cauzând și alte stricăciuni prin casa, ansă fără ca se atingă pe cine-va care se afla în cameră. Cei prezenți se alesera numai cu o spaimă foarte mare.

Duminică s'a făcut o încercare de sinucidere în otelul Englitera din calea Victoriei. No. 42: un domn a nume Colara, fiind în acest otel și ocupând camera cu No. 24 a încercat a 'și curna firul vieții cu ajutorul unui brici. Se vede ansă că nu avu destul curaj ca să 'și atinse scopul și se rani numai puțin la gât.

Se elborează un proiect de lege pentru organizarea corpului flotei și al serviciului porturilor.

O INDOITA CRIMA

În ziua dn 5 Februarie trecut o indoită crimă se întâmplă în orașul Tecuci. În dimineața acestei zile se găsi în casele primăriei, în care ședea locuitorul Coștache Stupu, cadavrul soției sale sub pat și un cadavru necunoscut mutilat.

Autorul acestei crime părea a rămănea necunoscut, când justiția fu înștiințată că autorul ar fi chiar bărbatul asasinat, care a dispărut de patru-cinci zile din Tecuci.

Un tată denaturat

Ionită Niculae este un tată denaturat, care merită pedeapsa cea mai mare în cas când s'ar dovedi faptul ce i se impută: El este inculpat cum că ar fi desvirginat pe propria-i fiică, în etate de nouă ani și jumătate.

Imoralul tată se află arestat și faptul se anchetează.

ESTE REGELE O FICTIUNE?

VII

Trei au fost meritele cele mari ale lui Leopold I al Belgiei: perfectia lui onestitate politică și privată, buna lui credință și abilitatea cu care știa să dibuiască momentul când să 'și exerciteze prerogativele lui suverane.

Trei-zeci și cinci de ani în șir, aceste înalte calități n'au fost desmintite un singur moment. Trei-zeci și cinci de ani în șir fie care belgian, repausându-și seara pe pernă capul după munca zilnică, adormea deplin convins că, dacă el, cetățeanul, se dedea repausului pentru câte-va momente, în locul 'i veghia neadormit, din înălțimea tronului, acea santinelă încoronată care era scutul libertăților năuntrice și apărătrășnetul pericolelor ce puteau veni din afară.

Și, să nu se zică că, omenirea fiind aceeași pretutindenea, independența belgiei, existența ei ca națiune, după cum observă cu drept cuvânt unul din istoricii ei populari (1), n'a încurs nici un pericol, nu s'a împărțit de poricocile cari au pus mai mult de cât una din națiunile europene la niște aspre încercări? Nici-de-cum.

Când trăsnetul din 1848 s'gduind societatea europeană până în vechile ei temelii, istoria modernă a Belgilor ne spune că s'gățăitura s'a simțit și

1), Vercommer.

pe acolo. Însă Belgii erau așa de bine apărați prin dispozițiunile liberale ale Constituțiunii lor ce funcțiunea neatinsă de 18 ani, și prin înțelepciunea regelui lor și bunul simț al națiunii. Ast-fel, suflarea revoluțiunilor nu făcu de cât a trece pe lângă fruntaria belgiană spre a lășina acolo din lipsă de aliment. Aceasta a permis bărbatului de stat Delfosse a zice, în aplausele țerei întregi:

„Ideile revoluțiunii franceze, dacă vor să facă încunjurul lumii, n'au trebuință să treacă prin Belgia.”

De aceea se și zice în toată lumea: **libertate ca în Belgia.**

Cu totul altul și mai mare a fost pericolul când s'a făcut lovitura de stat în 2 Decembre 1851, pericolul guvernului personal care a pus Franța sub regimul acela în total identic cu cel sub care zace România astăzi. A doua zi după lovitura de stat se subscrieseră de urmașul lui Napoleon I și decretul de anexiunea provinciilor Belgiei către Franța și se trimiseseră la „Monitor.” Dacă Belgia a scăpat de peire ca prin urechile acului, cauza a fost numai prevederea lui Leopold I, care, din timp, știu prepara terenul în Anglia prin clasele conservatoare, și mai cu seamă prin ruda sa regina Angliei, ce, împreună cu întregul partid dominant, nu se raliară către noul regim napoleonian de cât după ce s'au revocat măsurile în contra Belgiei și s'au poprit înduă mersul celor 100,000 francezi cari porniseră pentru a cuceri Belgia. Însă în cugetul lui Napoleon III aceasta a fost numai o cestiune amănată pentru un timp mai bun. În tot cursul celor optspre-zece ani ai domniei sale, Belgia n'a încetat de a fi obiectul celor mai vii rivalități franceze, întreținute expres într'un interes dinastic prin exploatațiunea vanității naționale. Din norocire, Belgii avură un rege și oameni de Stat cari erau la înalțimea sarcinii lor, și când era vorba de a dejuca politica machiavelică a omului de la Strasburg și Boulogne, și când era vorba de a ține cu bărbăție piept exigențelor străine desbrăcate de ori-ce artificii. Cine nu 'și aduce aminte de acel energie „Jamais!” care a eșit din gura lui Leopold I și a ministrilor sei ca răspuns la întrebarea ce i se făcu dacă consimte a propune o modificare a Constituțiunii pentru a satisface reclamațiunile lui Napoleon III în contra libertății presei belgiane? Când, patru ani mai târziu, la 1860, presa oficială franceză deduleită prin anexarea Nizzei și a Savoiei, a pus în îndoială patriotismul cetățenilor Belgiei și a purtat pe la ochii lor avantajele unei anexiuni curate și simple, națiunea întreagă, rădicată în picioare ca un singur om, profitând de a 21 aniversară a urecării pe tron a lui Leopold I, protestă s'erbătorese în contra calomniatorilor și confundă pe ispititorii ei.

A doua zi de Sadova, pericolul luase proporțiuni uriașe. Napoleon III, găsind pe Prusia prea mărită, nu se temu de a începe cu această putere negociațiuni cari nu cereau nici mai mult, nici mai puțin, ci compensațiuni pe comptul întregii țeri belge. Când văzu silințele politice sale sdrobindu-se în contra neștrămutatei fermități a d-lui de Bismarck, atunci se aruncă asupra Luxemburgului (1867). Respins și din această parte, făcu să se rescumpere calea ferată Luxemburg de către compania de est franceză: prin aceasta se îlesnea Franței ușă intrare ușoară și repede în inima statului belgian. Dar în Belgia Leopold avea ochii țintiți asupra acestor manopere criminale și îndată puse ministerul să ceară votarea de către Camere a legii din 28 Febr. 1869, care interzicea ori-ce cesiune de drum de fer fără asentimentul guvernului belgian. Și astfel cursa fu dejucată. De altă parte Leopold trimise pe Frere Orban la Paris pentru a înlătura furtuna prin atitudine liniștită și energică pe care o dă sentimentul dreptului. Dar toate acestea n'au preintimpinat conflictul cu Germania, acel conflict care a

post judecat indispensabil, de îndată ce s'a pus candidatura principelui de Hohenzollern la tronul Spaniei. În 25 Iulie 1869, în momentul în care Franța avea a juca „va banque” al seu, principele de Bismarck dete pe față pactul secret ce 'i se propuse de către Napoleon prin Benedetti pentru împărțirea Belgiei. Atunci Leopold puse în picioare nu numai Belgia, dar și întreaga Anglia, prin „ruda sea regina Engliterii.” Această revoluțiune avu în toată Europa un efect trăsător; iar în Anglia d. d'Israeli, interpelă în Camera Comunelor, ședința de la 25 Iulie 1869, pe șeful cabinetului, d. Gladstone, și proclamă:

„Că supresiunea Belgiei va fi considerată ca uă injurie făcută Agdliei și ca calamitate publică.”

Și România a fost dată afară din conferința de la Londra după propunerea ambasadorului Germaniei!

Ceva mai mult. Nu numai că guvernul engles a cerut și obținut un subsidiu pentru întreținerea în cursul resbelului european, a unei armii de adaos către forțele disponibile, dar făcu să se subscrie de către beligeranți un tractat prin care Marea Britanie își impunea obligațiunea „de a trage sabia în contra aceluia dintre doi adversari care s'ar atinge de pământul belgian.”

„Sedanul” a făcut pentru Belgia serviciul unui adevărat „Waterloo.”

Pentru a doua oară ea fu preservată de dominațiunea franceză, mulțumită concursului greșelilor și rivalității chiar a acelor două puteri cari puseseră precu pe capul ei. Și „resbelul franceso-german a oferit” „lunii spectacolul instructiv al folo-” „sului ce poate trage o țară mică” „ca Belgia sau România din arma-” „ta sa, pentru a 'și garanta neutra-” „litatea mult mai cu eficacitate de-” „cât tractatele.” Fără aceasta, hordele amânduror armatelor resbeluitoare ar fi năpădit peste Belgia, pentru a face din ea, după cum s'a văzut în secolii XVII și XVIII un câmp de măcel, de pustiere și ruine. Atuncea iarăși s'a văzut valoarea oamenilor de stat, ca Leopold I, ca Frere Orban, Rogier, Delfosse, Nothomb și alții, cari pentru a asigura țerei un bun sistem de apărare, nu se temură d'a compromite până și popoaritatea lor; „însă rămăseseră de bună” „credință și către țara lor și către” „vecinii lor.

Mari și măntuitoare exemple cari, dacă s'ar fi dat și la noi în 1877, n'am fi pierdut Basarabia, și nu ne am vedea acum puși în umila pozițiune d'a nu mai posed'a nici simpatie Europei în cestiunea Dunării.

Considerațiunile ce am arătat în articolul din numărul de ieri și avantajele ce au tras Belgiei din înstituirea unei dinastii streine, au fost unele din cauzele ce se credeau că, s'ar putea realiza și la noi și pentru care de o dată cu începutul secolului 19, Românii începură a rosti cuvântul de *dinastie și Domn străin*, alătura cu ideea pururea mare și națională a **Unirei**. Mai înainte lucrul fu conceput în mintea a câtor-va boeri patrioți mai luminați, cari, spre onoarea lor, încă de la 1828 lucrau pentru „rescumpărarea nealămării,” „principatelor și constituirea lor în-” „tr'un ducat sau regat pus sub o,” „dinastie streină, — cu escluderea,” „celor trei puteri vecine și sub ga-” „ranția colectivă a Europei.” 1) Rușii nu numai că cunoșteau la 1829 această dorință a Românilor, dar o și încurajau. Unul din membrii comisiunii de redacțiune a regulamentului organic al Moldovei, Marele Logofăt Iordache Catagiu (carele era unul din cei mai aprinși patrioți Moldoveni și carele a susținut și lași mai mult, pe la 1830, ideea unirei ambelor Principate) a făcut ca dorința să se treacă chiar în regula-

1) Cine se îndoiește de veracitatea faptului să citească declarațiunea făcută de **Monitorul francez** la 18 Septembrie 1856, carele publică o relațiune ce i s'a trimis din București la 17 Maiu 1834, asupra reorganizării principatelor și a ideilor politice cari dominau atunci în țară.

mentul organic, cu însuși a proconsulului. Când veni însă cestiun pe la strein ce avea a guverna noul Stat, Rte ce discuțiune, de oare trioți se pronunțară pe re a ori ce dinastie s. Cu toate aceste, idee 1834, după cum o afir expre al Franței, în t celor de la Iași și Bu rintele meu a fost dor misului francez beizade șul meu e acum; și to un sacrificiu ce nu l'a spre a da țerei m le c gure-baze de existență a 'i îngădui să spere ce „întrunirea ambelor Pr dicarea unui domn strein cu lacrimi de recunoștin strein” zicea marele vor la 1836 (2).

Iată cum la 1857, c fură chemați, de areopa de a 'și rosti dorințele viitoarelor organizații deveni un articol de cti tie — de ne este ertat: această expresiune unui blicist național, — un tat de întreaga națiune la Molna până la Cerna pați până la Marea-Neag zicea și se cânta pe atu.

„Și fiind-că, în România singura familia cu un trecut rios, cu o pozițiune atât de prestigiat de s'afucit, în domina și moralicește pe toti pe toate familiile rivale, Rom independința lor, în plina tor de nimeni, cerură o *dinastie speranță*, ba chiar ea certuă *ântăiu* al acestei dinastii, e *străin*, va fi nu numai funda romane, dar ea odata înalțat Ștefan și al lei Mihail, el v *princip român*, precum Leopososit odata în Bruxelles, a de belgian, precum Bernadotte fi statat odata în Stockholm, a c cipe suedes.

„Namai în vederea acestui unit cu multe alte bunuri car suita *principale străine și dinz* mâinii se hotărără la cel mai ficu ce poate face o națiune. se lepăda de dreptul de a fi o un cap fu al țerei, eșit din profusand religioasă, strănoșea în țară și prin urmare, cunosce crurile și interesele țerei. Sub suspiciii și în asenerea condi dov, mai antai, 'si formula cer principele strein.

„Ca să caracterisăm mai bin *națională*, vom cita în resumat făcută în ziua de 7 Octombr 1 întâia tribună a țerei, de către de Dorohoiu Mihail Kogalnicean apoi, în aplausele adunării și a fu votată, — afară de doue glas către întreaga adunare-mună, și pteonă cu votul pentru autono anicea țerilor surori, pentru rstituțional reprezentativ, formau tru mari dorințe ale Moldovei. zile apoi, în 9 Octombr deveni rintele țerei Românești; și ast-fel *cunoscutele patru puncturi* ale ca politic al națiunii romane.

Dar să lășăm să vorbească propunerea:

„Luând în privire că, pentru e principatelor se producă tot binele așteaptă și înăuntru și înafară, e în a de a se institua un guvern a respectat înăuntru de toți și sprii fara de marea familia a caselor dou ca un asemenea guvern, nu 'l po gimul vicios al domnilor electivi batoru cari, istoria este martora, dus de cât anarhia prin rivalitate bițiile d-șilor și mulților aspiranți, ciuane și corupțiune prin „abusurile potismul lor”, mai ales năvaliri și prin despartirea țerilor și prin „domniri la toate iariurile streine.

„Luând în privire că „principate insetate de legalitate, de stabilitate

1) Regulamentul Moldovei, art. 2) Vezi: *Presa francesă și Tru Romane*, traducerea Teodor Codres 1856, p. 298—301.

itate națională, voină a trăi cu înșiși vi-
ta lor, și că aceste nu se pot dobândi de
reintorcându-se la vechiul principiu al
„eredității tronului” care, în tălăle timpuri
de fundatăi principatelor și chiar în urma
capitulărilor, au existat în familiile lui Ra-
du-Negru și a lui Bogdan Dragoș, și pu-
indu-se în capul principatelor-uite „un
principe străin ales din dinastiele domni-
toare ale Europei, arară de acele ale sta-
telor vecine” spre a nu motiva străine in-
siuriri;

„Luând în privire că, spre a întemeie
cea mai grabnică și mai intimă legătură în-
tre noua dinastie și nația română, este tre-
buința ca „moștenitorii domnitorului să fie
rescuți în dogmele santei noastre biserici
resăritului”;

„Luând în privire că, pentru ca princi-
pele străin se poată implini tot ce ar aș-
tepta de la densus și țara și Europa, este
trebuința ca el să fie inconjurat de toate
garanțiile de pace și de putere, și să fie
asigurat în contra periculelor din afară și
în contra turburărilor din năuntru;

„Că periculele din afară se pot înlătura
numai prin „neutralitatea” pământului prin-
cipatelor, neutralitate recunoscută în prin-
cipiu prin art. 26 și 27 ale tratatului de
Paris;

„Că turburărilor din năuntru se pot evita
numai într-o domnitorul va avea pute-
rea sa în înșăși țară, și va cârmui după
legi făcute în înșăși țară;

„Luând în privire că, după vechiul o-
bicei, pururea și sub toate guvernele pu-
terea legiuitoare în principate a fost incre-
dintată unei „adunari obștești care, mai
mult sau mai puțin, a reprezentat țara;

„Că această adunare, pentru ca să fie bi-
ne primită, pentru ca legile votate de ea
să aibă toată puterea morală, ea trebuie să
fie ast-fel compusă în cât să coprină în
esauul ei toate marile interese ale nației;

„Luând în privire în stersit, că dreptu-
țile principatelor anume coprinse în capi-
tulații, și unirea țerilor sub un principe
străin și hereditat asicurate prin neutrali-
tatea pământului românesc și sprijinită de
o putere legislativă care să coprină toate
elementele vitale ale societății, atunci vor
fi stabile, atunci vor contribui cu toată ef-
ficacitatea la dezvoltarea națională, morală
și materială a patriei, când ele se vor pu-
ne sub „garanția a tot puternică și salutară
a marilor puteri ale Europei.” etc.” 1)

În 1873, Românii credeau că prin
tronarea principelui Carol de
Henzollern, această dorință a Româ-
nilor era ajunsă. Înșă, d-nii C. A.
Rosetti și Ioan Brătianu, în opoziți-
une atuncea și oficați de dorul pu-
terii, nu credeau așa. Și precum as-
tăzi marii dinastici când au parve-
nit la ținta dorințelor dumnealor, ved
în roșă tot ce vedeau în negru la
1873, așa atunci dinastia era care
strica Românilui totul; dinastia era
pragul de care se isbeau ai lui cu
capul; dinastia era pedicia fericirelor
lor; dinastia trebuia să dispară, pen-
tru că: „n'a răspuns la condițiunile
pentru care fusese inaugurată;” și
aceste condițiuni în eugetul facți-
unei roșie însemna: a i se da țara pe
mână pentru a o exploata în modul
ce se vede astăzi.

comment en un plomb vil, l'or pur s'est-il changé?

Vom lăsa pe însuși „Românil” a
și spune focul prin numărul său de
la 21 Aprilie 1873, când se stricase
peu brinza între cei doi frați Sia-
mozeși și Compania Boerescu-Mitică
ghica.

Iată ce zicea „Românil.”
O acusare de inconșcință, într-o ces-
tiune pusă la ordinea zilei de „Pressa,” cu
ocasiunea celor „șapte ani,” a fost aruncată
asupra partidei ce avem onoarea a repre-
senta. Avem datoria a ne explica, a proba
dacă este în adevăr neconșcință din par-
te-ne.

Nu este de loc vina noastră, ci numai
oamenilor politici de la „Pressa,” dacă
explicarea se va face tot asupra dinas-
teii străine, asupra principului Domnului
străin.

Acești oameni politici au crezut momen-
tul oportun a desbata într'un lung articol
superstițiunea celor șapte ani; au crezut
apoi politic a lua principul Domnului străin,

1) Vezi Buletinul Divanului ad-hoc al
Moldovei din 1857, ședința de la 8 Oct.
reprodusă de curând și în broșura d-lui M.
Arbore: „Misiunea nului principe cons-
tituțional”, pag. 11—16.

toemai de la divanurile „ad-hoc,” și a
pune în opozițiune cu Domnia națională, ca
și când ar fi pusă pe tapet cestiunea de a
alege între aceste două principii; tot a-
cești ageri oameni politici au mai crezut
dibaci a reproduce, în numărul lor de la
1 Aprilie, parte din actul votat de diva-
nul „ad-hoc” la 9 Octombrie 1857, relativ
la dinastia străină; această reproducere
faceau contra celor ce scriam noi la 13 A-
prilie, silindu-se a prăba că suntem incon-
șcinți.

Este dar vedit că nu noi, ci bărbații po-
litici și inteligenții dinastiei de la „Pressa”
au pus în desbateră publică o cestiune
atât de delicată, și prin felurite provocări
ne conștrâng de cât-va timp la niște expli-
cațiuni, cari, ori cât ne am sili să le facem
moderate în formă, nu rămân mai puțin
sdrobitoare în fond, toemai pentru acea ca-
usă de care cei de la „Pressa” pretind a o
apera.

Ce am spus noi oare în numărul de la
13 Aprilie, care se pare celor de la „Pres-
sa” atât de contrariu Domnului străin? Am
spus mai întâiu că este un mod straniu de
a felicita pe Domnitor, zicându-i: — „te
„felicita Maria Ta că n'ai fost încă răs-
„nat în timp de șapte ani,” — ca când
convingea dumnea'or este că merita să
fie răsurnat.—Am demonstrat asemenea
celor de la „Pressa” 1) că sunt cu totul
lipsiți de tact politic când, spre a face a-
pologia dinastiei, vorbesc toemai despre in-
temeierea „adeveratei monarhii constituți-
onale,” și despre „creșterea demnității și
prestigiului nostru politic în afară.” Aci o
lipsa de tact politic, căci însuși d-l Costa-
foru e declarat în secțiuni la Camera, că
nici o dată România n'a fost în afară atât
de părăsită și de persecutată ca astăzi 2)
este și mai mult lipsă de tact, căci nu
este nimeni care să nu știe că „adeveratul
regim constituțional” de acum, consta în
falsificarea violentă și imorală a tuturor le-
gilor țerei. A arăta ast-fel de consecințe
ale stabilirii dinastiei străine, este a i face
procesul prin cele mai amari derideri.

Erau oare antidinastice aceste cuvinte ale
noastre? „Combăteam dinastia, cum ne zic
cei de la „Pressa,” sau din contra, spuneam
acestora că în loc de a o susține, scormo-
nesc ranele cele mai dureroase?

Dacă e vorba de a pătrunde înțelesul eu-
vintelor, apoi mult mai antidinastici erau
cei de la „Pressa” în numărul lor de la 12
Aprilie. În acel număr citiam:

„Acum reprezentantele acestei dinastii a
intrat în al optulea an al domniei. Calea
i este încă mare și lungă, deschisă în-
aintea sa.”

Ce însemnează acest încă?
Așa dar opiniunea celor de la „Pressa”
nu este că dinastia va fi ceva stabil și per-
petuu, ca principul dinastiei, ci numai că
a scăpat nereșturnată șapte ani, și mai are
încă o cale lungă înaintea sa.

Noi n'am zis atata. Noi n'am prezis anca,
—cum zic cei de la „Pressa,” — sfârșirea
dinastiei, mai curând sau mai târziu, fia
și prin ael încă, atât de semnificativ:
„Pressa” a zis aceasta, să fia constat.

Prin urmare dacă n'am fost — nu vom
zice dinastici — dar de loc mai antidinas-
tici de cât cei de la „Pres-”, pentru ce
oare dumnealor ne fac proces de antidinas-
ticism? N'am avut oare dreptate de a zice
că „adeveratul dumnealor Constituționalism”
este un neadever, și „crescerea prestigiului
și demnității în afară”, o invențiune gra-
tis? Dar enșși cei de la „Pressa” recunosc
pe deplin în acest punct că am avut drept-
tate, căci cestiunea Constituțională nici n'o
ating, și în privința „creșterii prestigiului
în afară”, intrând la toemeală, ajung a
mărturisii că cel puțin „autonomia și drep-
„turil” țerei nu au suferit, din dificultățile
„ce au putut esista între noi și alte pu-
„teri.”

De la a zice că prin Domnia străină „a
crescut demnitatea și prestigiul nostru po-
litic în afară”, pené la a recunoaște că a-
bia am scăpat cu „autonomia și vechiele
drepturi ale țerei”, deosebirea este colosală,
și fiindcă e vorba de toemeală, primim
de bună ultima opiniune a celor de la
„Pressa”.

Așa dar, dacă suntem indestul de acord
asupra atător punte, dacă chiar asupra
punctului dinastic cei de la „Pressa” se arată
prin ael „încă,” mai înaintăi de cât noi,
oare cu ce scop a reproduș o parte din

1) Prefăcută în 1883 în „Românil” prin
faptul între altele, că d-l Boerescu, „armes
et bagages,” este desertat în tauăra din
casele d-lui Gobl. „A bon entendeur salut.”
2) Ca în 1883, de sigur.

actul de la 9 Octombrie 1847? Acea parte
conține toemai marele și frumoasele spe-
ranțe, pe cari Românii le puneau în ale-
gere a unui Domn străin ereditar. Publica-
tu oare cei de la „Pressa” acest act, pentru
ca să vaza Românii cum li s'au împlinit
speranțele, mai cu seamă când „ambronis-
mul” este neșters în memoria tuturor?

Dacă acesta le este scopul, să le da-
mână de ajutor, ca buni confrăți, reprodu-
când și noi după dumnealor:

„Cestiunea unirii Principatelor într'un
„singur Stat presintă ca corolarul insepa-
„rabil cestiunea Capului noului Stat; și
„luându-se mai ales în considerare siste-
„mul guvernamental Domnitor astăzi în
„Europa, principul eredității tronului în
„România, apere ca singurul capabil de a
„asigura noului edificiu politic toate garan-
„țiile de stabilitate, de prosperitate și de
„forță ce și propan fondatorii săi, pentru
„ca Domnitorul se poată preveni gelosie-
„le și rivalitățile, ce s'ar nasee neapărat în
„Români, când un simplu cetățean ro-
„mân va fi chemat a se pune pe Tro-
„nul noului Stat; pentru ca să nu fia bă-
„nuit că a contractat legămintele anterioa-
„re, sau că are preferințe pentru cutare ori
„cutară partid, pentru cutare ori cutare fa-
„milia ori persoană; pentru a putea să ins-
„pire o încredere completă supușilor săi dă-
„du-le toate garanțiile de imparțialitate și
„de independență, garanții ce un suveran in-
„digen va fi incapabil de-a da; pentru ca,
„grăția legăturilor sale de sânge, el să poată
„face a intra România în marea familia a
„Staturilor europene, și să i asicure mai
„bine sprijinul lor; pentru ca să se poată bu-
„cura în intru și în afară de autoritatea
„și prestigiul ce se vor cuveni unui suveran
„și mai ales unui fondator de dinastie; —
„pentru toate aceste cuvinte este necesariu
„ca Domnul României să fia ales într'una
„din familiile suverane ale Europei; și a
„ceastă necesitate este imperioasă, este ab-
„solută; căci, trebuiesc o mărturisim, regimul
„guvernelor indigene este atât de compro-
„mis în România, în cât astăzi un su-
„veran ales dintre pământeni, chiar de ar
„fi un geniu și ar avea virtuțile unui sfânt,
„nu ar putea să se susțină mult timp
„contra unanimei și tarei dorințe a Roma-
„nilor de a avea un suveran aparținând unei
„dinastii europene.”

Acestea sunt condițiunile precise, cari
trebuiau să fia neapărat îndeplinite, pentru
ca contractul să rămăna în vigoare. Numai
cu împlinirea acestor condițiuni, Românii
voiau o dinastie străină. Împlinitu-s'au?...
Aci e cestiunea.

Prin Domn străin și dinastie, Roma-
„ni înțelegeau toate garanțiile de stabili-
„tate, de prosperitate și de forță.”
Ca stabilitate, li s'a dat „amenințările”
„de abdicare și asigurată continuă în a-
„ceastă privință.”
Ca prosperitate, li s'a dat „ambronis-
„mul, prosperarea în lucruri necunoscute”
„înca în România.”

Ca forță, li s'a dat umilirea către con-
sulii, și acte ca cele de la Severin, Brăila,
Cheia, etc.
Prin Domn străin și dinastie, Românii
„înțelegeau „prevenirea gelosielor și rivali-
„tăților.”

Dar „amenințările de abdicare” au creat
mai mulți pretendenți, și prin urmare
mai multe gelosii și rivalități de cât tot-
da una.

Prin „Domn străin, Românii înțelegeau”
„a nu mai avea Domnul „preferință pen-
„tru cutare ori cutare partidă.”

„In loc de aceasta, „tendința la crearea”
„unui noue caste este vedită 1), o singu-
„gură partidă este necurmat la favoare. „și”
„ori-ce om, cât de ignorant, cât de inca-
„pabil, cât de imoral chiar, dacă poartă”
„un nume ce amintește pe veneticul din”
„Fanar 2) sau din alte părți, este sigur
de a ocupa cele mai însemnate posturi ale
Statului.

Prin Domn străin Românii, au înțeles
„ca El „să inspire o încredere completă”
„supușilor săi, dându-le toate garanțiile”
„de imparțialitate și de independență.”
„Increderea completă a supușilor săi,”
nu se inspiră prin ambronism.
„Garanțiile de imparțialitate” nu se dau
prin patronarea exclusivă a camarilei și a
castei renăscende.

Dar mai cu seamă „garanțiile de inde-

1) Casta, creată din nou, a Pătrălageni-
lor, a Fundeștilor, a Stolojanilor, a Anas-
tasopolilor și Kiripopolilor d-lui Brătianu Vai
de noil...
2) Apoi „de ce i zici pe nume, căci te
ocăraști pe tine,” confrate de la „Românil...”

pendință” nu constau în numirea minist-
rierilor după bătaia de picioare a unui
consul; ele nu constau în cererea de con-
cesiuni și joncțiuni de spaimă „umbrei in-
grozitoare” a d-lui de Bismark sau a d-lui
de Andrassy 1).

Prin Domn străin, dintr'o familie su-
verană, Românii înțelegeau „intrarea Ro-
mâniei în marea familie a Statelor euro-
pene, asigurarea sprijinului lor, autoritatea
și prestigiul în afară.” (Aici ați nemerit și
voi o-dată în viața voastră).

Drept „intrarea României în familia Ste-
telor europene și asigurarea sprijinului lor”
avem declararea d-lui Costaforu în secțiuni,
la Camera, că România nu întâmpină as-
tăzi, la toate guvernele Europei, de cât in-
diferința sau ostilitate. (Ei! și în 1883?..)

Drept „autoritate și prestigiu în afară”,
avem reintorcerea consulilor cu berat, e-
pistolele viziriali, și pretențiunea Porței de
a se mesteca chiar în afacerile noastre in-
terioare.

„Care dar din toate condițiunile, cu cari
„Românii voiau domn străin ereditar, s'au”
„împlinit până acum?”

Aci vom zice și noi ca cei de la „Pres-
” (zice „Românil” în 1883) „ce este mai ra-
tural de cât ca, după șapte-spre-zece ani
de domnie, să ne dam seamă de aceasta?”
A lipsit timpul? nu.

Ce a lipsit dar?...

Ori-ce ar fi lipsit însă, este indiferent:
„faptul e că condițiunile, pentru cari Ro-
„mânii voiau dinastie străină, nu s'au in-
„deplinit. Prin urmare nici noi și nici un”
„Român n'ar putea fi acuzat de inconse-
„cință, dacă va privi actul din 9 Octom-
„bre 1857, ca ori-ce contract ale cărui”
„condițiuni au s'au îndeplinit 2).

Înșă trebuia, era neapărat, era fatal să
treceam pe aici, căci, precum prevedea ac-
tul de la 9 Octombrie, „dorința unanimă a
Românilor era atunci de a avea un suve-
ran, aparținând unei dinastii europene.”

Această dorință trebuia să ajungă la sa-
tisfacerea ei, căci era plină de acele fru-
moase dar deșerte speranțe, pe care le e-
numerăm mai sus. Dacă însă nu ni s'au in-
deplinit acele speranțe, totuși s'a realizat
una din ace-le transformări în spirite, ce
are o valoare poate și mai neprețuită: prin-
tr'o reacțiune naturală, s'a dezvoltat cu e-
nergie simțul național și de ginte:

„In acest semn vom invinge!”
„Sfântă este dar tot-d'a-una, și împlinită,”
„trebuiesc, ori-ce voință unanimă a unei,
„țeri.”

Și astăzi cum s'au scilmbat toa-
te în bine! căci

România moștenire roșilor s'a dat

Și e rea dinastia când sunt con-
servatorii la putere. E bună dinastia
când țara e dăruită *liberării națio-
nali*. Ei bine! spre a pune cap per-
secuțiunilor la care fă-ce Român este
espul astăzi, Românii se gândi-
ră în 1857 cum ar putea face ca
fie-care în țara sa, să poată combate
actele guvernului, a opri răul, a sti-
mula binele, fără a fi invinovații că
„voește a resturna pe Vodă”. Româ-
nii se mai gândiră cum ar face ca
acel Vodă să fie părintele tuturo; pă-
rintele „maiorității” ca și al „mino-
rității”; se gândiră la stabilitatea
tronului, a binelui, prin neviolabilita-
tea și neresponsabilitatea domnului
și prin responsabilitatea ministrilor, iar
nu la puterea lor, la putere prin tot
felul de fără de legi. Ajunsus a acest
scop? „Românil” din opozițiune zice
că nu în 1873; „Românil” din cu-
lisele ministeriale zice că da în 1883.

Pe care din doi să credem?
Noi credem că între acești afirma-
tivi și negativi, trebuie să imitam pe chi-
miști și să ne adresăm la un al tre-
lea element, ca la un precipitat ca-
pabil a grăbi soluțiunea analizei. De-
ci atragem deosebita luare aminte a-
supra celor ce scrie **Pactul Social**
în importanța i revistă de la 11 Martie.

NOTIȚE BIBLIOGRAFICE

A eșit de cub tipar:
**Dr. M. Gaster. - Literatura populară
română**, cu un apendice: Vorvova Gara.
1) Dar pe Barbu Catargiu il faceți uit-
tat? Vedeți înșă „Scaiul” de la... Fe-
bruarie...
2) Apoi acolo mergeți. Și orb și surd
cine nu vede și n'aude că aceasta i ultima am-
bițiune a d-lui Brătianu... caveant consules.

manilor cu Alexandru Marchedea de Ni-
colae Costin. București 1883. Editura I.
Haimann. Preț 5 lei.

Vechile instituțiuni ale României (1827
—1866). cu un apendice relativ la chrono-
logia domniilor: Terei românești, de
domnu Ioan Brezovan. — 1 volum 8o. 5 lei
De vânzare la librăriele B. Nicolescu (Pas-
sagiul român) Sorce, Graeve și frații Io-
nițiu.

**Mic tractat asupra culturii Gândacilor
de mătase în România**, conștinând creștea-
rea lor, boalele și mijocul de-a le cata, e-
laborat de **Achille Moch** primul introducea-
tor al sericiei gândacilor de mătase în Ro-
mania încă de la anul 1865. — De vân-
zare la librăria Socce & C- e Preț 60 bani.

S'a p'rs sub presă și va apare în curând
„Dicționarul Biografic al autorilor Români
vechi și moderni.”

Această carte promite a fi foarte intere-
santă, căci, după câte surtem informații, au-
torul e d. D. N. Marinescu și-a pus oate
silitișe pentru a strage toate privityoare
la viața autorilor cum și pentru studial cri-
tic ce face asupra fie cărui in parte. A-
cest din urmă lucru lipsea cu desăvârșire
în cospedul asupra literaturii române de
V. Gr. Popo.

O recomandăm încă o dată atențiunei pu-
blicului nostru iubitor de literatură.

A eșit de sub presă opea Prințului
George Bibescu „Istoria urei fruntării,” în
limba română.

Se afla de vânzare la toate librăriile din
Capitală.

CURSUL BUCUREȘCI
CASA DE SCHIMB
TOMA ȚACIU

No. 60. Strada Lipscani. No. 60.
Pe ziua de 30 martie 1883.

	Comp.	Vend.
50/0 Renta Amortabilă	94 3/4	94 1/2
50/0 Renta Română Perpetuă	92 3/4	93 1/2
60/0 Obligațiuni de stat.	101	101 1/2
60/0 Oblig. Câșlor f. Rom. regale	102 1/2	103 1/2
50/0 „ Moriciale	86 1/4	86 3/4
10 fr. „ Casei Pensionerilor 300 l	229	234
50/0 Scrișori financiare rurale.	91 3/4	92 1/2
70/0 „ Scrișuri Rurale.	104 1/4	104 3/4
50/0 Scrișuri financiare urbane	89 1/2	90
60/0 „	99 1/4	100
70/0 „	102 3/4	103 1/2
Impr. cu prime Buc. (20 l b.)	39	34
Act. Bancii Naționale Române 230 l	1280	1290
„ Sec. cred. mob. rom. 500 l.	212	216
„ „ Rom. de conștrucții 500 l.	525	530
„ „ de Asg. Dacia-Rom 300 l.	405	410
„ „ „ Naționale 200 l.	225	230

Diverse

Per contra argint.	2	2 20
„ Bilete de Banque	2	2 20
Forini valoare Austriacă.	212	213 1/2
„ Mare germane.	1 25	1 25
Bancnote franceze.	99 1/2	100 1/2

Casa de Comerțiu „**Grand freres
& Cie** 87 Calea Victoriei, are onoa-
re d'a înștința pe onorabila sa clien-
telă că va primi în curând un a-
sorțiment însemnat de obiecte pentru
mobiliare precum și de menagiu.

Va primi mai vartos o colecțiune
foarte complectă de mobile pentru
odăi de calcat și pentru soțagerii,
compuse de diferite specii de lemne:
acajou (mahon) nuc negru de Ame-
rică, șeșar și alte.

Asemenea și canapele, jețuri, sca-
ure, de diferite modeluri noi, acoperi-
te în alb, cât și cu diverse stoffe
de fantasia.

Deosebit de aceasta și biurouri
pe-tru domni și doamne, bibliotece,
mese de tot feluri, într'un cuvânt
articole de mobilat de toate soiurile.

Anunțăm și sosirea a diferite ser-
viuri de porțelan și de faianță,
pentru toaletă, serviuri de masă,
de ceai, de cafea, serviuri de Cris-
tal. Un mare asortiment de obiecte
pentru vocaj și, în fine, diferite arti-
cicole de utilitate și de gust.

Toate aceste se recomand prin e-
leganța, soliditatea și efinătatea lor.
Un avis special va anunța, în cu-
rând, debalagiul acestor obiecte de
mobilar, de menaj și de fantesie.
Grand freres & Cie.

MAGASIN fondat în 1879

MAGASINUL
DE
COLONIALE SI DELICATESE
D. G. MOCIANU
VIS-A-VIS DE THEATRUL NAȚIONAL

Anunță înaltei nobilimi, și onor. publică că pe lângă articolele necesare la menajul casei, au importat de la cele mai bune case următoarele Băuturi fine.

Aniset dublu de Olanda. Aniset de Bordeaux. Absent de Suis. Ananas de la Martinique. Banane de la Bayona. Benedictin-Bitter de China antifebrie. Biter din via Providenței anti Coleric. Chartreuz. alb. galbin, și Verde de la grand Chartreuz Franca. Curaso de Olanda, alb, verde și orange sec. de la Vimand Fockin Pipermint. verde, galben, și alb de la Get. Freres din Franca. Cognac vieux, Cognac fin champagne. din Cognac. Liqueruri tot felul de gusturi de la Marie Brisard, din Bordeaux. Renu-mita Mastică de Hio, Maraschino Tuiță Naturală. Romni adevărate din Jamaïque. Ananas Arac de Mandarin. Punch in Cognac Rhm și in Kirsch. Sliboviță de Banat.

VINURI STREINE ȘI INDIGENE.
Importate de la primele case din Franța, Germania, Italia, Espagne, Ungaria, Transilvania. Indigene de la Cotnari. Odo-bești. Drăgășani și de Dealu mare. Prețuri moderate. serviciul conștiincios.
Cu stimă, D. G. MOCIANU.

MASINELE DE CUSUT ORIGINALA A LUI SINGER
SUNT CELE MAI BUNE DIN LUME.
Premiate cu 150 medaile prime
PARIS 1878
Medailă de aur

FRANCI rate lunare
Garanță sigură dată in scris.

A se feri de Imitații

Orice Mașină de cusut a lui **SINGER CO** poartă marca **NEW-YORK** de sus a Fabricii.

G. NEIDLINGER, Agent general

MASINELE DE CUSUT ORIGINALA SINGER
CU O CONSTRUCȚIUNE SIMPLA ȘI DURABILĂ SUNT CELE MAI PERFECTE MASINI, DEPLINĂ GARANȚIE: ESISTAND FABRICA DE 31 ANI, ANUL TRECUT SAU VENDUT PEȘTE 1/2 MILION MASINE, SE VEND IN CAȘTURI CĂTEȘI LEI NOI PE SEPTAMANA

dovadă că mașinele Originale Singer sunt foarte bune este că consumațiunea făcută până acum ce este din zi în zi.

G. Neidlinger București Hotel Boulevard. (succursala Galatz str. Domnească 35)

IPSOS DE CAMPINA
CEA MAI BUNĂ, MAI FRUMOASĂ
MAI SOLIDĂ ȘI MAI EFTINĂ
TENCUALĂ PENTRU CASE

Mare deposit la D-nii F. Bruzzesi & C-ie
Calea Victoriei 55

VIN DE G. SEGUIN
Șesze-șeci de ani de isbândă au demonstrat netăgăduita eficacitate a Vinului lui Gilbert Seguin, în ca întăritor în convalescențe, sârăcia sângelui, scrofulă, chlorosă, anemiă, pierderea poftii de mâncare, mistuiri grele, seacărea puterilor, nevrose, etc.; în ca anti-periodic, pentru a tăia frigurile și împedece întorcerea loc. Convine tuturor temperamentelor slăbite de vârstă sau de boală.

DEPOSIT GENERAL:
Pharmacia G. SEGUIN, 378, rue Saint-Honoré, PARIS

MEDALIE ET DIPLOMA DE ONORE
L'HUILE DE FOIE DE MORUE
ALBEI BLONDU
SI FERUGINOSU
de CHEVRIER, Paris

Formație de Cl. 1er, Chevalier à Legiunii d'Onore
UNT-DE-LEMNULU DE CHEVRIER
este desinfecat prin ajutorul gudronului, substanță tonică și balsamică care mărește mult proprietățile sale.
UNT DE LEMNULU DE FICATU DE MORUȘ FERUGINOSU
este unica preparație permieșând a administra ferulă fără costigațiune nici cheseală.
VINU DE DECA CHEVRIER
TONICU, STIMULANT, NUTRITIVU
preciosu pentru persoanele delioate, copii debilii, este întrebunțat cu succesu pentru digestiunile penibile și necomplete, pentru durerile de stomac, gastrite, etc.

DEPOSIT GENERAL:
Ph^o CHEVRIER, rue du Paubourg Montmartre, PARIS
SI IN ROMANIA IN PRINCIPALELE PHARMACII

Medalia Societății Științelor Industriale în Paris.
DESTUI PERU ALBU
Melanogen
Tinctura cea mai bună a lui
DICQUEMARE Alné, Chimist ROUEN (Franca)

Pentru a vopi pe dată în toate nuanțele, perul și barba. Jară primejdie pentru peo și fără nici un miraj. — Această tinctură este superioară întor celor întrebunțate până ad.

Se găsește în toate casele cele bune de Parfumerie.

Personele atinse de Gaturaiă, Gripă, Bronchită acută sau cronică, Stingere de voce, Bole de gât, se ușurează rapide sau se vindecă întrebunțând

SIROPUL PECTORAL
PASTA PECTORALĂ de Vauquelin

Paris, 31, rue de Cléry, și în toate farmaciile și drogueriile. — A se feri de contrafaceri.

A SOSIT ceruială pentru scânduri preparată cu lac, fabricațiune Engleză.

Depou general la Magasinul de delicatose D. G. MOCIANU, in Grand Hotel Broff.

„LA CAVALERUL DE MODE“
No. 2. Colful Stradei Șelari și Covaci No. 2.

CEL MAI MARE SIDISTINS MAGASIN

Pentru sezonul de Primă-vară și vară am primit din propria noastră fabricațiune din Europa un imens asortiment de Haine pentru Bărbați și Băeți, din stofele cele mai moderne confecționate dupe noile Journale.

cu deosebire recomandăm
Cele mai moderne Pardesiuri de Cocimiu și Haras gros-vert. Costume cu și fără talie de Diagonal, Șeveot, Camgarn și reflot grovert.
Redingot și Gilet după noul Journal, Pantaloni nouveauté, etc. etc. Prețuri recunoscute de moderate. Cavalerul de Mode.

Mașine de treerat, sistem pentru mână și forță.
Mașine cu scripete pentru 1-4 animale trăgătoare, fixe și mobile.
Mașine de tăiat nutreț de 21—32 mjm lățime.

Fabrică specială; execută excelent și vinde cu prețuri eține sub garanție. Cataloge ilustrate de prețuri la dorință gratis și franco.

Cumpărătorii au rabat mare; se caută agenți
Ph. Mayfarth & C-ie Wien, II Praterstrasse 66
FABRICA IN FRANKFURT PE MAIN

MALADII CONTAGIOSE
Vindecare sigură și rapide
CAPSULELE-MOTHEȘ Approbate de Academia de Medicină sunt remedul cel mai eficace contra acestor maladii. 40 anni de succese necurmate le au dat uă imensă reputațiune și au dat nascere la uă multime de contrafaceri de cari trebuie a se păgi.

A deveratele capsule-motheș port pe etiquetta timbrul in albastru al Statului Francez ca garanție a marcei noastre de fabrică, și sunt închise in cutii de uă formă specială al căror model redus l dăm mai jos.

AVIS IMPORTANT. — Nu trebuie să primite decât cutiile revestite de Timbrul in albastru ce reprezintă mai jos. — Si în toate Pharmaciile.

BANCA NATIONALA A ROMANIEI
SITUATIUNEA SUMARA

26 Martie 1882.	Activ	19 martie 1883	Martie 26
23014061	Casa (Monedă metalică)	26927104	28141523
19306590	(Bilete hypotecare)	24826830	24862815
7231401	Portofoliu (Efecte rumânești)	9825933	9946505
1203597	(Efecte streine)	684188	1174255
18770622	Impr. garant cu Ffec. de Stal.	20928732	21187552
4375769	Fonduri publice	11966174	11974343
	Rentă Fond de rezervă	514702	514702
805000	Imobil	824700	824700
228624	Mobilier & mașini de imprim,	227948	227948
142614	Cheltueli de Administrație.	108783	109952
2464020	Deposite Libere	12454240	12472340
16883084	Diverse	24798758	22444630
94425382		134088092	133881265
	Pasiv		
12000000	Capital.	12000000	12000000
288933	Fond de rezervă.	514702	514702
62705180	Bilete de bancă in circulație,	85820000	87051270
	Profit & Pierdere I semestru.		
262208	Dobân. și Benefici div. II semes.	276561	599286
2464020	Deposite de Retras	12454240	12472340
16705041	Diverse	23022589	21543667
94425382		134088092	133881265